

Divendres 6 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 8,34-9,1): En aquell temps, Jesús va cridar la gent i els seus deixebles i els digué: «Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi. Qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà, però el qui la perdi per mi i per l'Evangeli, la salvarà. Què en treu l'home de guanyar tot el món si perd la vida? Què no donaria l'home a canvi de la seva vida? Si algú s'avergonyeix de mi i de les meves paraules davant aquesta generació adúltera i pecadora, també el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell quan vindrà amb els sants àngels en la glòria del seu Pare». I afegia: «Us ho dic amb tota veritat: Alguns dels qui ara són aquí estaran encara en vida quan veuran arribar amb poder el Regne de Déu».

«Si algú vol venir amb mi, que es negui a ell mateix, que prengui la seva creu i que em segueixi»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui l'Evangeli ens parla de dos temes complementaris: la nostra creu de cada dia i el seu fruit, és a dir, la Vida en majúscula, sobrenatural i eterna.

Ens posem drets en escoltar el Sant Evangeli, com a signe de voler seguir els seus ensenyaments. Jesús ens diu que ens neguem a nosaltres mateixos, expressió clara de no seguir «al grat dels capricis» —com esmenta el salm— o d'apartar «les cobejances enganyoses», com diu sant Pau. Prendre la pròpia creu és acceptar les petites mortificacions que cada dia trobem pel camí.

Ens hi pot ajudar la frase que Jesús digué en el sermó sacerdotal al Cenacle: «Jo sóc el cep veritable i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit el meu Pare la talla, i tota la que dóna fruit la neteja perquè doni més fruit» (Jn 15,1-2). Un vinyater il·lusionat mimant el raïm perquè faci molt grau! Sí, volem seguir el Senyor! Sí, som conscients que el Pare ens vol ajudar per a donar fruit

abundós en la nostra vida terrenal i després gaudir-ne en la Vida eterna.

Sant Ignasi guiava sant Francesc Xavier amb les paraules del text d'avui: «De què li aprofita a l'home guanyar tot el món si perd la seva ànima?» (Mc 8,36). Així arribà a ser el patró de les Missions. Amb la mateixa tònica, llegim l'últim cànon del Codi de Dret Canònic (n. 1752): «(...) tenint en compte la salvació de les ànimes, que ha de ser sempre la llei suprema de l'Església». Sant Agustí té la famosa lliçó: «Animam salvasti tuam predestinasti», que l'adagi popular ha traduït així: «Qui la salvació d'una ànima procura ja té la seva segura». La invitació és evident.

Maria, la Mare de la Divina Gràcia, ens dóna la mà per avançar en aquest camí.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Jo fins al present sóc un esclau. Mes si aconseguís sofrir el martiri, quedaré llibert de Jesucrist i ressuscitaré lliure en Ell» (Sant Ignasi d'Antioquia)

•

«La tradició teològica, espiritual i ascètica, des dels temps més antics ha mantingut la necessitat del seguiment del Crist en la passió, no només com a imitació de les seves virtuts, sinó també com a cooperació en la redempció universal» (Sant Joan Pau II)

•

«La creu és l'únic sacrifici del Crist, 'únic Mitjancer entre Déu i els homes' (1Tm 2,5). Però, com que, en la seva Persona divina encarnada, 's'ha unit d'alguna manera a tot home', 'ofereix a tots els homes, de la manera que Déu sap, la possibilitat de ser associats al misteri pasqual' (Concili Vaticà II). Crida els seus deixebles a 'prendre la creu i seguir-lo' (Mt 16,24) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 618)